

Nu är profeten i Medina

Artikels sammanfattning

Guds sändebud ﷺ anlände till Medina, där ansar tog emot honom som en segrande ledare. Detta markerade början på uppbyggnaden av den islamiska nationen — en enorm historisk vändpunkt.

Ansar tar emot Guds sändebud

Guds sändebud ﷺ anlände till Medina. Det första som fångar uppmärksamheten är ansarernas reaktion på hans ankomst: en allmän glädje, sånger och välkomstrop som *“Tala‘a al-badru ‘alayna min thaniyyati al-wada‘”* och andra ord som uttryckte äkta kärlek och naturlig glädje.

Denna glädje över att bära ansvar är något märkligt och värt eftertanke. Det är stor skillnad mellan den som söker upp da‘wa och den som da‘wa söker upp. Skillnad mellan den som söker jihad och den som jihad söker. Skillnad mellan den som söker uppoffring och den som uppoffringen söker.

Ansar sökte bara en sak: *Var och hur kan vi tjäna islam? Var kan vi offra för denna umma?*

Profetens ﷺ ankomst till Medina hade djupa konsekvenser. Ansar visste

mycket väl att detta betydde:

- krig mot alla människor, röda och svarta
- brytning med hela Arabien
- ständig fiendskap med judarna i Medina, som de hade gamla relationer med
- uppoffring, givande, utgifter
- död i Guds väg

De visste allt detta innan profeten ﷺ kom. De hade redan gett sitt löfte i den andra 'Aqaba-edén:

- att ge i både rikedom och fattigdom
- att lyssna och lyda i aktivitet och trötthet
- att befalla det goda och förbjuda det onda
- att stå upp för Gud utan att frukta någon förebråelse
- att skydda honom som de skyddar sina egna familjer

Allt detta i utbyte mot paradiset. Ingen kan ge detta utan fullständig visshet om att *det finns ingen gud utom Allah och att Muhammad är Hans sändebud*, och att paradiset är sant.

Deras glädje uttryckte deras natur — en natur som vi kommer att se i alla Medinas händelser: ständig, oavbruten givmildhet. Ett beteende som bara kan förstås genom att veta att ansar hade en absolut visshet i Gud och Hans sändebud ﷺ.

Profeten ﷺ sade om dem:

“Tecknet på tro är kärlek till ansar, och tecknet på hyckleri är hat mot ansar.” (Bukhari och Muslim)

Den som älskar ansar är troende. Den som hatar dem är hycklare.

Ansar gick ut beväpnade för att möta profeten ﷺ — både som hedersbetygelse och som bekräftelse på att de stod fast vid sitt löfte. Det fanns många fiender i och utanför Medina som önskade döda profeten ﷺ. Många av Medinas invånare var fortfarande avgudadyrkare. Quraysh jagade honom ända tills han nådde Quba'. Till och med stammen Aslam försökte fånga honom för att få belöningen på hundra kameler, men de

blev muslimer när profeten ﷺ erbjöd dem islam.

Ansar sade från första stund: *“Vi är med dig, o Guds sändebud. Vi offrar våra liv och allt vi äger för dig.”*

En paus inför denna enorma vändpunkt i da‘wans historia

Stunden för upprättandet av en stat var nära. En snabb blick på tiden före hijra visar detta. För bara tre år sedan var det *sorgens år*: Abu Talib dog, Khadija må Allah vara nöjd med honom! dog, Mekka blev helt mörk och da‘wa stoppades. Profeten ﷺ tvingades lämna Mekka till fots för att söka nya platser för da‘wa.

Han gick till Ta‘if — och vi vet vad som hände där: stening, förolämpningar, förnedring. Han återvände till Mekka under beskydd av en avgudadyrkare, al-Mut‘im ibn ‘Adi.

En analys av dessa händelser visar att det var *omöjligt* enligt världens logik att profeten ﷺ och de förföljda troende skulle kunna upprätta en stat — inte efter tio år, inte efter trettio, inte ens efter hundra.

Mekka avvisade islam. Ta‘if avvisade islam. Alla stammar som profeten ﷺ mötte år 10 och 11 avvisade islam. Endast sex män från Khazraj accepterade islam i slutet av år 11 — två år före hijra.

Men på bara två år blev profeten ﷺ ledare för en stat — även om den var liten, en punkt på kartan — men det var en stat där han var lydnadens centrum.

Det fanns inga världsliga tecken som pekade på detta. Ändå skedde det.

Den islamiska staten mellan historia och nutid

Om vi jämför detta med vår tid ser vi att tecknen på islams återkomst är många:

- moskéerna är fulla, särskilt av ungdomar
- antalet kvinnor som bär hijab har ökat enormt
- antalet kunniga och balanserade predikanter har spridits över hela världen
- islamiska organisationer har blivit fler
- till och med hycklare har börjat låtsas stödja islam — något som bara

sker när islam är starkt

När människor får välja mellan två riktningar, väljer de oftast den som bär islams fana — även om de inte känner personen.

Dessa är tecken på att den islamiska staten är nära, om Gud vill.

På profetens ﷺ tid fanns inga sådana tecken — ändå upprättades staten på tre år.

Så hur blir det när tecknen är många?